

ROZKRWAWIENIE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

sg N rozkrwawieni(e) (2). ◊ A rozkrwawieni(e) (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. krwie rozlanie, Linde XVI(XVIII) w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozkrwawić, poza tym w objaśnieniu s.v. rozkrwaw.

1. *Zranienie do krwi [kogo, czego] (2) : (nagł) O winách Sędźiego [tj. karach pieniężnych dla sędźiego] ktore łye nawięcey trafiáią: (-) [...] Zá rokrwáwienie iednego/ winá ieft Sędźiemu/ dwádziefciá grołzy y pięć/ y łzeląg. GroicPorz c3v; Poczzwarte bezmiernie bolełne y okrutne cierniowey korony/ przez rozlicznych kátow ręce/ ná łubtelną głowę Páná náłzego wciśnienie/ y oney frogie rokrwáwienie. LatHar 318.*

2. *Ślady krwi, zakrwawienie [czyje] (1) : Drahomirá/ náięłá dwu łłuźebnikow [...] / kthorzy potáiemnie Ludmilę żonę Borzywoiowę ná leży vdawili ná Thetinie/ gdzie tám rokrwáwienie iey iefzcze y do tego czału trwa. BielKron 322v.*

Cf ROZKRWAWIĆ